

udvikling. Her kan vi tilslutte os ministerens bemærkninger om det naturlige og det nyttige i at have policy-orienterede drøftelser såvel i Rådet som i ministerrådet.

Vi vil også gerne pege på, at vi på sigt kan se det europæiske samarbejde blive regionaliseret. Også i den forbindelse er det i den kommende situation vigtigt at have et stærkt nordisk samarbejde.

I en debat som denne er det også naturligt at sige noget om økonomien og strukturen for det nordiske samarbejde. Jeg skal ikke skjule, at vi finder, at det svenske forslag om på forhånd at nedskære bevillingerne er mere end bagvendt. Det naturlige måtte vel være at finde ud af, hvad samarbejdet skal omfatte, og hvilken struktur der vil være rigtig for det samarbejde, og så først derefter tage stilling til, hvilke økonomiske midler der skal til for at gennemføre disse beslutninger.

Vi har så noteret os, at samarbejdsministrene har lavet et kompromis for 1996-budgettet, som trods alt betyder en mindre nedskæring end den, Sverige havde foreslået. Det tager vi til efterretning, men jeg skal ikke skjule, at det er uden nogen som helst form for begejstring, at vi gør det.

I Socialdemokratiet er vi meget villige til at se på økonomien både i forhold til institutionerne og til projekterne og også ud fra det, som ministeren kaldte den nordiske nytteværdi. Men vi finder det faktisk temmelig hovedløst at starte denne proces med økonomiske nedskæringer.

I den nye situation øges også behovet for strukturelle ændringer i selve Nordisk Råd. Og her finder vi det ikke mindst vigtigt at styrke partigruppernes indflydelse i Rådet, også selv om det jo vil ske på bekostning af delegationernes naturlige eller traditionelle indflydelse.

Både dette og en tiltrængt ændring af udvalgsstrukturen vil blive genstand for drøftelser i Rådet både på Sessionen i Reykjavik og – går jeg ud fra – også i det kommende halve år. I den forbindelse finder vi også, at det må være rigtigt at drøfte, om Rådet fortsat skal anvende så mange ressourcer på behandling af forslag fra enkeltmedlemmer, hvis disse forslag ikke kan finde en bredere opbakning.

Til sidst vil jeg blot sige et par ord om arbejdsgruppens forslag om temadebatter eller temasessioner, som vi finder er en fortræffelig idé, fordi den ud over, skal vi sige de egentlige medlemmer af Rådet, også kan inddrage andre parlamentarikere fra ressortudvalg i de respektive parlamenter.

Men i forbindelse med dette forslag har udvalget også foreslået, at man fremover ikke længere skal have to, men kun én session. Det er vi for vores vedkommende noget betænkelige over for, fordi man ikke skal glemme, at det er i det arbejde, der foregår på sessionerne, at man har den helt nære og tætte kontakt mellem parlamentarikerne og ministerrådet. Det samme tætte samarbejde vil man slet ikke have – i hvert fald ikke på samme forpligtende manér – på temasessioner eller temakonferencer.

Så ja til konferencerne, men megen tvivl om, hvorvidt det er rigtigt at skære antallet af sessioner ned til kun én årlig session. Der var faktisk en god årsag til, at vi for et par år siden lavede en kortere forårssession og så en kort efterårs-session.

Knud Enggaard (V):

Tak til ministeren for de synspunkter, hun redegjorde for på regeringens vegne. Jeg tror, det er på et godt tidspunkt, Folketinget har denne debat om det nordiske samarbejde. Det er ualmindelig aktuelt på baggrund af, at nordisk samarbejde står i overgangen imellem, hvad vi har levet med i en årrække, og de vilkår, som vi kommer til at møde i den kommende tid. Derfor tror jeg også, at det er en god opfølgning af den debat, vi havde i efteråret, hvor vi bl.a. drøftede, hvordan undersøgelserne og drøftelserne om den nye arbejdsform skulle være, og hvor jeg er glad for at vi mødtes i en enighed om, at det var en fælles anstrengelse mellem regeringerne og parlamentarikerne. Jeg mener stadig, at dette har sparet en arbejdsgang, og at det tætte samarbejde, som jeg har forstået der har været – jeg har ikke selv deltaget i dette udvalg; det er der andre her, der har – imellem parterne, og den åbne drøftelse som er fulgt af det, har været frugtbar i den meget korte tid, som har været til rådighed, opgaven taget i betragtning.

Det er ikke sædvanligt, at man i spørgsmål, som vedrører flere lande, og hvor mange deltagere er interesseret, er i stand til at gennemføre en undersøgelse og nå frem til et resultat på så kort tid, som tilfældet har været her.

Det er givet efter Venstres opfattelse, at det nordiske samarbejde må fortsætte, men at vi jo også må erkende, at der er en række nye vilkår, hvor der kan være behov for nye former. Vi har allerede igennem de seneste år gennemført en række ændringer – fru Dorte Bennedsen nævnte de udenrigspolitiske spørgsmål, som var kommet ind i det – vi har haft spørgsmålet om aktivt